

Departementet

J.nr. BLS-401-00395

Den 24. marts 2009

Miljøministerens svar på spørgsmål nr. 188 (alm. del) stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 188

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 17. december 2008 fra Stignæs vandindvinding vedr. ændring af lov om vandforsyning, jf. MPU alm. del - bilag 228

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for By- og Landskabsstyrelsen, som har oplyst følgende hvortil jeg skal henholde mig:

"Det fremgår af henvendelsen fra Stignæs Vandindvinding I/S, at indvindingstilladelsen fastsætter en maksimal årlig indvindingsmængde på 1.870.000 m³. Det fremgår endvidere at Vestsjællands Amt efter reglerne for enkeltindvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål har beregnet gebyret på baggrund af de lempelsesregler, der var fastsat i vandforsyningslovens § 52 c. Herefter har amtet beregnet gebyret på baggrund af en tredjedel af den totale indvindingsmængde og højst på baggrund af 25.000m³.

Den tidligere regel i vandforsyningslovens § 52 c fastsætter en lempelsesregel i forhold til den enkelte virksomhed inden for jordbrugs-, og dambrugserhvervet samt industrien. Amternes administration af disse regler har imidlertid i nogle tilfælde været forskellig og By- og Landskabsstyrelsen har været opmærksom herpå. By- og Landskabsstyrelsen har på forespørgsel fra Slagelse kommune den 8. november 2007 fremsendt en vejledende tilkendegivelse til kommunen.

I besvarelsen til Slagelse kommune fremgår det, at bestemmelsens ordlyd lægger vægt på formålet med indvindingstilladelsen, dvs. at tilladelser til indvinding af grundvand til brug i jordbrugs- og dambrugserhvervet samt til industriformål er omfattet af lempelsesreglen.

Det fremgår ligeledes, at dette i bemærkningerne suppleres med, at kun virksomheder med egen indvinding er omfattet af § 52c, stk. 4., og at lempelsesordningen medfører en mindre omfordeling af belastningen mellem de forskellige brancher, således at udgifterne for virksomheder med egen

indvinding nedsættes, mens udgifterne for vandværkerne og de tilsluttede forbrugere – såvel virksomheder som husholdninger – stiger.

Det fremgår dermed klart af besvarelsen til Slagelse kommune, at det af bemærkningerne til lovbestemmelsen fremgår, at kun virksomheder med egen indvinding er omfattet af § 52c, stk. 4.

Det bliver imidlertid supplerende oplyst i besvarelsen, at By- og Landskabsstyrelsen er mest tilbøjelig til at mene, at formålet med tilladelsen sædvanligvis vil være afgørende for, om der skal betales fuldt eller nedsat gebyr for indvindingen. Den efterfølgende udvidede fortolkning kan misforstås i forhold til lovforslagets klare bemærkninger.

I forbindelse med ændringen af loven blev der lagt stor vægt på, at der blev fastsat et regelsæt, hvorefter der kan fastsættes en ensartet praksis for hele landet.

Som efter den tidligere lovgivning (§ 52c) er det også fremover den meddelte maksimale indvindingsmængde, der skal lægges til grund for beregningen af afgiften. Ligeledes er det også - som efter den tidligere lovgivning - alene i forhold til erhvervslivets enkeltindvindinger at lempelsesordningerne skal finde anvendelse. Reglerne herfor er nu fastsat i vandforsyningslovens § 24 b.

Stignæs Vandindvinding I/S vil således fremover blive beregnet afgiftspligtig på samme grundlag som alle andre almene vandforsyninger.”